

אַלְדָּנוֹת

הס"ד, אֲדִיוֹן קפ"ד

לְפָנֵינוּ עֵבֶת

פְּרֶשֶׁת עֵינֵי

ושלום סי' רסד ס"ק כט): משמחין ומזמרין על סעודת מצוה בברית מילה, שכמעט אין ערך לה לסעודת מצוה כזו בקדושתה אשר הבדילנו מן העמים, כי סעודת חתונה גם העמים אמות העולם יעשו כמובן, ואדרבא צריכין להוסיף אמצץ בסעודה זו לעשותה בשמחה וטוב לבב. ובמקומות הקלים והמתחדשים כבר הקלו בה לעשותה בקאפ"ע וכיוצא, כמו שכתבו כבר בספרים נגדם בזה, ובכמה מקומות בעונותינו הרבים גם בגלילות אסט-גאליציען יש שאינם עושים כלל סעודה זו, וזלת מי שהוא חסיד מחזק ומפרסם בחסידות, והמון עם עושים במעט משקה ופת הבאה בכיסניו, ועינינו רואות מה שהיה מהם והלכו אחורנית בפרט בניהם ובנותיהם כמעט יצאו מדת יהודית רחמנא לצלן, על כן עלינו לשבח ולהדר לכל עושה סעודה זו בשמחה, וכל המרבה הרי זה משבח.

ושמעתי מפה קדוש אמור זיע"א (בעל דרכי תשובה ממונקאטש) שהגיד בסעודת ברית מילה, שזהו מסגל להמשיך פרנסה, כי המילה הוא המצוה בחת"ה, והוא שם הפרנסה, והוא תקון היסוד שממש באים כל השפעות, על כן והיית אף שמח' סופי תבות חת"ה, על דרך שאמרו רבותינו ז"ל בפרק רבי אליעזר דמילה שם (שבת קל.) כל מצוה שקבלו עליהם בשמחה עדין עושים בשמחה"ה זה מילה, על כן הוא רמוז בסופי תבות והיית אף שמ"ח.

(מתוך הספר ספיר ויהלום להרב הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א)

מצות הבורא ב"ה וב"ש, ולסימנא קורא הוא לסעודה מוכנת ומזמנת להדר ולפאר ולחבב את המצוה הזאת שנצטווה, ולזאת כונו חז"ל 'עדן עושין אותה בשמחה', ומהא תיתי שעקר המצוה הוא הסעודה של ברית מילה, כי בזאת מתברר היטב שרצונו ומאוויו לקיים מצות הש"ת בשמחה.

ומקבל מצדיקי יסודי עולם שאם מחלקים דגים להמסבים בסעודה זו מבטח שבנו זה שנכנס זה עתה בבריתו של אברהם אבינו ע"ה ישאר יהודי נאמן לה' ולתורתו, ואם מגישים גם בשר בסעודה זו מבטח שבנו זה גם יתמיד בלמוד גמרא.

ולעדן רעוא ורצון להמשיך ישועות ורפואות בנפש ובגוף לכלל לפרט החזיק בעת סעודה זאת. וכמה פעמים בקש את בעל הברית שיברך את פב"פ הנצרך לישועה או רפואה, וחזר על דברי הצדיקים הקדמונים כי לבעל ברית פתוחין כל שערי שמים. ולפעמים בהכרח גדול ובאפס הפנאי כשנצצר ממנו להשאר על הסעודה, צוה למשמשו שיקח מהדברים שהוכנו לסעודה ללקחו לביתו, וכשנתפנה נטל ידיו לסעודת מצוה בביתו, נאווה קדש עם עשרה מאנשי ביתו והאריך בשיחותיו הנחמדים מפז ומסלאים מפנינים בדרך בקדש. ובברכת המזון אמר נוזה לשמך וכמו"כ הרחמן שאומרים בברית מילה (רוא דעובדא' עמוד קנא).

יוסיף אמצץ לעשותה בשמחה וטוב לבב

כתב הרה"ק ממונקאטש זיע"א (אות חיים

סגלת אכילת דגים בסעודת ברית מילה

את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים וגו' (יא, ט).

ברב פעמים נשאר הרה"ק רבי אליעזר זאב מקרעטשניף זיע"א גם על הסעודה של הברית מילה, ומאד חביב וחשוב היה אצלו סעודה זו, ואף פעם לא טעם כלל חוץ משתייה ביום שהסב בסעודת ברית מילה עד עת סעודה זו, מטעם שיהא תאוב לסעודת מצוה, וגם מפני שרצה לטעם ראשונה מסעודה של מצוה בעת שאנה לידו, וגם להראות ולהרבות בחביבות מצוה. לפני שנטל ידיו לסעודה זו אמר בפה מלא: לשם יחוד קוב"ה ושכינתיה, הריני מוכן ומזמן לקיים מצות סעודת ברית מילה, וטעם י"ש ומיני מתיקה וברך לחיים לקהל המסבים, ולפעמים גם המשיך בשיחה מענין לענין באותו ענין, ותכף אחר זה נטל ידיו לסעודה. ובענין סעודה זו פרש במאמר חז"ל (שבת קל.) 'מצוה שקבלו עליהם בשמחה עדין עושין אותה בשמחה', ולכאורה מהיכי תיתי שעושין אותה בשמחה אולי עושין אותה כמצות אנשים מלמדה או בהכרח. ואמר לפרש כי לולי היו עושין אותה רק בהכרח כי באם לאו לא יקרא בשם יהודי היו עושין רק ברית מילה בלבד, כי את זה מכרח הוא, אבל מה מכריח אותו לעשות גם סעודה, אבל אם אנו רואים שעושה גם סעודה בכל פרטיה ודקדוקיה, ועל זה כבר אינו מצוה, מראה הוא בזאת כי שש ושמח הוא לקיים

חידון אֲלָדָנוֹת - נושא פרסים באיזו מצוה בפרשה זו מזכרים "יין ושכר"?

פתרון החידה - פרשת בשלח:

ש. איזה פסוק בפרשה זו מכיל חמש מילים רצופות שמתחילות באותה האות? ת. בשירת הים (שמות טו, ט), חמש המילים הראשונות בפסוק מתחילות בא' - "אמר אויב ארדוף אשיג אחלק..."

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר":

פרשת בשלח:

ה' מרדכי שווארץ מת"ת 'אור שמחה' ערד.

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו א"ה בגליונות הבאים

הפותרים נכונה יכנסו להגרלה א"ה

על סידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר".

את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני

למספר פקס: 077-470-26-81

או למייל: magdenot@gmail.com

נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון.

בראש הדף לציון "עבור חידון לנוער".

